

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.
Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 100

August-septembar 2007.

Sultani protiv Francuske - 45223/05

Presuda od 20.9.2007. [Treći odjel]

Član 3

Progon

Rizik deportacije u Afganistan: *deportacija ne predstavlja povredu*

Član 35

Član 35, stav 1

Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova

Učinkoviti pravni lijek

Odluka o deportaciji, kada postoji rizik od tretmana propisanog u članu 3 – pravni lijek bez suspenzivnog učinka: *preliminarni prigovor odbačen*

Član 4 Protokola br. 4

Zabrana grupnog protjerivanja stranaca

Rizik deportacije na grupnom letu koji se koristi za deportaciju ilegalnih imigranata: *deportacija ne predstavlja povredu*

Činjenice: Podnositelj predstavke, državljanin Afganistana, po etničkoj pripadnosti je Tadžikistanac. Njegov otac bio je predstavnik Komunističke partije u

Afganistanu gdje se, nakon pada komunističkog režima, učešće Tadžikistanaca u takvim aktivnostima smatralo veleizdajom. Konkretno, porodica podnositelja predstavke bila je izložena neprijateljskim ispadima bivšeg vojnog zapovjednika koji je postao ugledna lokalna figura, a koji je prisvojio njihov porodični imetak. Kuća podnositelja predstavke bila je metom granatiranja, u kojem je podnositelj predstavke ranjen u glavu i bedro. Podnositelj predstavke je zajedno sa porodicom napustio Afganistan i otišao u Pakistan. Podnositelj predstavke je izjavio da je u Francusku ušao krajem 2002. godine. Zahtjev za azil je podnio u martu 2003. godine. Francuska agencija za zaštitu izbjeglica i osoba bez državljanstva (OFPRA) odbacila je njegov zahtjev, a istu odluku podržalo je i Žalbeno vijeće za izbjeglice. U julu 2004. podnositelju predstavke je naloženo da napusti francusku teritoriju. Prema navodima podnositelja predstavke, njegova porodica se vratila u svoje mjesto porijekla, ali su odatle ponovo prognani.

Dana 14. decembra 2005. podnositelj predstavke je uhapšen u Parizu, zajedno sa drugim Afganistancima. Tvrdio je da je francuska policija provodila ciljane hapšenja temeljem nacionalnosti uhapšenih lica, kako bi mogla organizirati "grupni let" za deportaciju. Istog dana, izdan je nalog za progon podnositelja predstavke u Afganistan, zajedno sa upravnim nalogom za pritvor. Podnio je zahtjev upravnom sudu u Parizu za ukidanje ovih odluka. Njegov zahtjev je odbijen 17. decembra 2005. Podnositelj predstavke je izjavio žalbu. Dana 16. decembra organi vlasti su donijeli odluku kojom odbijaju njegov zahtjev za ostanak u državi. Dana 19. decembra podnositelj predstavke podnio je predstavku Sudu, zajedno sa zahtjevom za primjenu pravila 39 Poslovnika suda. Sljedećeg dana, temeljem pravila 39, predsjednik relevantnog vijeća Suda ukazao je francuskoj Vladi da bi bilo poželjno da se suzdrže od deportacije podnositelja predstavke u Afganistan. Grupni let iz Francuske za Afganistan odletio je 20. decembra, bez podnositelja predstavke. Podnositelj predstavke je bio oslobođen. Dana 5. januara 2006. Sud je produžio privremenu mjeru navedenu pod pravilom 39 do daljnjeg. Sljedećeg dana podnositelj predstavke je zaprimio poziv francuskih organa vlasti na razgovor radi ispitivanja njegove upravne situacije u svjetlu izvršenja mjere progona. Podnositelj predstavke je podnio drugi zahtjev za azil, koji je odbijen u hitnom postupku. Izjavio je žalbu Žalbenom odboru za izbjeglice. Presuda upravnog suda potvrđena je u žalbenom postupku.

Pravo: Član 3 – *Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova:* Ni žalba protiv presude upravnog suda za progon podnositelja predstavke niti žalba Žalbenom odboru za izbjeglice ne odlaže izvršenje. U dijelu u kojem se podnositelj predstavke žalio da bi ga progon izložio postupanju suprotnom članu 3, žalbe koje nisu imale suspenzivni učinak nisu bile "učinkovite" u smislu člana 35, stav 1 Konvencije. Prema tome, preliminarni prigovor je odbačen.

Postupak protjerivanja: Agencije za izbjeglice i upravni sudovi temeljito su ispitali tvrdnje podnositelja predstavke. Što se tiče rizika kojima bi bilo izložen u slučaju protjerivanja u Afganistan, podnositelj predstavke je samo ukazao na opću pojavu nasilja u toj zemlji, ne pokazujući u kojoj mjeri je on lično bio izložen riziku od represije.

Zaključak: nema povrede ako se provede odluka o deportaciji (jednoglasno).

Član 4 Protokola 4 – Podnositelj predstavke nije bio na kolektivnom letu za deportaciju 20. decembra 2005. zbog privremene mjere Suda izjavljene temeljem pravila 39 Poslovnika Suda. Vlada je, stoga, pogrešno tvrdila da je žalba podnesena temeljem člana 4 Protokola br. 4 lišena svrhe.

Podnositelj predstavke je podnio dva zahtjeva za azil kod francuskih organa vlasti, gdje je imao priliku predstaviti svoje argumente o tome zašto ne bi trebao

biti deportiran u Afganistan. Domaći organi vlasti uzeli su u obzir cjelokupni kontekst u Afganistanu i izjave podnositelja predstavke koje su se ticale njegove lične situacije i rizika sa kojima bi se, navodno, suočio ako bi se vratio u zemlju porijekla. Prema tome, lične okolnosti podnositelja predstavke su temeljito ispitane i time je osigurano dostatno opravdanje za njegovu deportaciju

Zaključak: nema povrede ako se provede odluka o deportaciji (jednoglasno).

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope /Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara nije obavezujući za Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)